

kventjerne, svarede den ærede Minister, efter nogle Bemærkninger om den Undersøgelse, han skulde lade anstille, at i den Henseende var han ikke saa rolig som den ærede Ordfører. Nu kunde det udtydes, som om den meget ærede Minister var bange for, at han havde Mange i Fiskerieringen, der vare lige saa tappe Karle som Steensen, og det ligger vel endog nærmest at opfatte det saaledes. Det vilde imidlertid efter min For- mening være en fuldstændig Mistyndning af Ministerens Hensigt at give en saadan For- klaring af hans Ord. Jeg er tilbøielig til at tro, at jeg træffer baade den høitærede Ministers og Thingets Tante, naar vi sige, at vi frygte ikke Konsekventjerne; vi vilde netop glæde os, om en Bevilling af den Be- staaenhed vilde drage faare mange Kon- sekventjer af sig. I Betænkningen Nr. 24 staar denne Mand ganske simpelt omtalt som Fisker Christen Steensen; der staar ikke bag efter hans Navn Ridder af Elefanten eller Ridder af de og de udenlandske Ordener. Det staar der ikke og heller ikke saadant noget Vignende. Der staar ikke, at han har Me- daille for Druknedes Redning eller Fortjenst- medaillen i Guld eller noget Vignende, hvad det nu er, der anvendes til Belønninger i saadanne Tilfælde. Der staar kun ganske simpelt: Fisker Christen Steensen. Men hvor kan det dog være, at der ikke staar noget Saadant? Der kom- mer jeg ind paa et andet Spørgsmaal, som jeg vil bede ærede Herrer at lægge Mærke til. De have store Navnefortegnelser over enhver lille Ting, man giver til Bahnsøns Fæstning, og naar En sætter flere eller færre Lys i Vinduerne ved en eller anden høitidelig Hofstellighed, saa gaar hans Navn gjennem alle Bladene. Men naar en Mand springer ned fra et Stib, hvad der jo sker meget ofte, i Havnen, springer ned i Mudderet og dræ- ger en Mand op deraf, som efter Alles Er- klæring ellers vilde være dødsens, ja saa sige Bladene blot: En Matros sprang ud og reddede ham — ikke en gang Matrosens Navn bliver nævnt! Og naar det hænder, at en Redningshandling, som en enkelt af dem, som Christen Steensen har udført, bli- ver paafaldende, og den gjennem Søfor- klaring og paa anden Maade lægges Publikum saaledes paa Hjertet, at man efter visse Reg-

ler ikke kan undgaa at være opmærksom der- paa, saa kommer gjerne, 3 à 4 Maanedere efter at Handlingen er foregaaet, en Beret- ning fra Justitsministeren om, at han har foranlediget, at der er fordelt mellem dette Fiskerlag paa 10 Medlemmer 100 Kr. med 10 Kr. pr. Mand. Saa kunne de have dette, fordi de have udført en høit Daad! Hvis det var stiet i aaben Krig mod Tjenden, vilde de naturligtvis have faaet en ganske anden Anerkendelse. Jeg vilde derfor gjerne, idet dette Andragende minder mig om Grundt- vigs Ord om den menige Soldat i den første Krig: O! hvilke høie Sjæle bo i det Lave her! sige: Fortsæt Undersøgelserne og Sam- menligningerne, høitærede Minister, og kom med Konsekventjerne! Kom kun med Konse- kventjerne saaledes, at vi kunne sige, at Re- gjeringen og Rigsdagen her paastjønner ædel Daad og ville lade de Paagjældende, hvor dejnd findes i Land og Rige, for en saadan Daad faae Veilighed til at tilbringe deres Liv sorg- frit udenfor Fattigvæsenet! Og naar en stor ædel Daad øves — og det sker Gud ske Lov ofte, idet der er Folk, hvis Liv er saa godt som en stadig uforstet Krig — lad dem da rask og resolut blive paastjønnede og aner- kjendte, netop for Opmuntring til den ene Side — og det tror jeg, Andragendet har Ret i, at det vil virkelig være en Op- muntring — og en Advarsel til den anden Side for dem, som skulle fra det, som Solivet nu engang kræver af dets Udøvere som en Pligt. Jeg skal derfor gjerne anbefale dette Andra- gende med alle mulige deraf følgende Konse- kventjer. — Med Hensyn til Esbjerg vil jeg blot bede den ærede Ordfører om Tilladelse til at gjøre en eneste Bemærkning, inden han tager Ordet, og det er den, at Esbjerg er ikke stillet som andre Byer, som Rjøbstæderne. Rjøbstæderne ere en samlet Kommune og kunne tilstaa Bidrag til en Realskole og kunne derfor lettere opfylde, raskere opfylde de Betingelser, som fordras fra Regjering og Rigsdag for at yde Tilskud, men Esbjerg er ingen Kommune, den er kun en Del af en Kommune, og der er store Vanskeligheder for at opfylde dette. Maasse imidlertid den ærede Minister kan finde en anden Form derved, og jeg antager, at det er dette mere komplicerede Forhold, der har foranlediget os til at lade Spørgsmaalet, saaledes som